

11 mei 2011,

het excursiedoel

De Maasmolen in Nederasselt

Gemotoriseerde deelnemers wachten op de fietsers

Start van de uitleg bij de wieken door de molenaar Frans Heesen

Links het grote kamwiel op de as van de wieken met aandrijving van de molensteen

Splitsing van de 17 deelnemers in twee groepen en om de beurt rondleiding door het omliggende natuurgebiedje KADANS

Na de excursie vertoning van een DVD-film uit 1917 met aan het eind een scene opgenomen bij de toenmalige Bovenste (water)Molen in Plasmolen.

Tijdens het 60 minuten durende, onderhoudende filmverhaal gezellig geklets zonder het lijfelijk welzijn te vergeten

Tot slot nog de beknopte geschiedenis van de Maasmolen in Nederasselt

op de volgende pagina >>>

Geschiedenis

In het verpondingkohier van 1650 wordt melding gemaakt van een molen toebehorende aan de abdis van Nieuwklooster (of Gravendaal) bij Goch. De molen kwam in de loop van de 17de eeuw in handen van de molenaar Wilhelm Hendrixen, die hem in 1692 verkocht aan Arnold van der Moelen, heer van Overasselt. In het begin van de 18de eeuw kwam de molen, met andere goederen onder Over- en Neerasselt aan het geslacht Ten Hoven. De molen is in 1740, bij een dijkdoorbraak van de Maasdijk, door het water verwoest. De toenmalige eigenaar David ten Hoven, o.m. heer van Sleeburg onder Overasselt, liet in 1741 meer landinwaarts een nieuwe molen bouwen. Zijn dochter Wendela Elenora, douairière Jan Carel Godin, graaf des heiligen Rooms en Rijks, heer van Boelestein, erfde in 1787 de molen en verschillende andere goederen onder Neerasselt.

Op 10 januari 1803 werd de molen in eeuwigdurende erfpacht uitgegeven aan de toenmalige molenaar Hendrik Heynen. Deze wordt reeds in 1794 als molenaar genoemd. Na 1814, het sterfjaar van de eigenaresse, kwam de molen in eigendom aan de familie Heynen. Leden hiervan hebben hem tot 1894 bezeten, toen A. Dijkmans eigenaar werd. Van 1924 tot 1965 was de molen in handen van L.F. van Haren en van 1965 tot 1968 de firma A. en J. van Haren.

De molen is in 1972/73 500 meter in westelijke richting verplaatst en bij die gelegenheid ook geheel gerestaureerd. Hierbij werd wel de kleurstelling grondig veranderd: de kast was vóór 1973 grijs geschilderd met witte biezen, waarvan de bovenste rand met geblokte uitstulpingen. Er was een ijzeren galerijhek. De muren van de onderbouw waren gewit. Opvallend, voor een standerdmolen: op de binnenroede waren fokwieken met regelborden aangebracht.

Aan de molen is in 2006 groot onderhoud uitgevoerd door molenmakerij Coppes: het beschot aan beide zijkanten en de gehele achterkant van de molenkast is deels vernieuwd en geschilderd. Er zijn twee nieuwe deuren gemaakt, de galerijplanken zijn vernieuwd, trap geteerd en behandeld tegen houtworm. De molen staat er weer fraai bij.

Als bijzonderheid mag nog worden vermeld, dat deze molen is gebruikt als voorbeeld voor molen nr. III te Heusden (NB).
Zeer opmerkelijk (en een beetje luguber): de baansteen (halssteen) is een oude grafsteen, met de tekst "rust in vrede".